

підприємств, введення в дію пільгове оподаткування для активізації інноваційної діяльності та запровадження прямої фінансової підтримки через гранти, структурні фонди. А представникам таких підприємств слід дотримуватися головної умови для отримання інвестиційного кредиту, а саме створення правдивої та відкритої звітності.

Список використаних джерел:

1. Рейтинг «DoingBusiness» 2019 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org>
2. Акчуріна Ю.М., Мальцева А.І. Проблеми і перспективи кредитування малого бізнесу / Ю.М. Акчуріна, А.І. Мальцева // Вісник Запорізького національного університету. – № 1 (3). – 2008. – С. 13-18.
3. Малый бизнес в Японии / Е. Абрамов, А. Певзнер, А. Родионов, Ю. Хачатуров // Экономика и жизнь. – 2000. – № 34. – С. 34–38.
4. Митропан С. О. Світовий досвід державного регулювання підприємництва/С. О. Митропан // Вісник КНУТД. – 2011. – № 4. – С. 163-168.
5. Офіційний веб-портал Республіки Польща [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://ru.poland.gov.pl>.

УДК 339.727

Стрибайло А.Ю.,

студент 3 курсу факультету фінансів

Науковий керівник - Урванцева С.В.

к.е.н., доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Залучення іноземних інвестицій в економіку України

Ні для кого не секрет, що іноземні інвестиції є одним із головних факторів розвитку національної економіки, без них важко уявити високорозвинену країну. Інвестиції є запорукою системного розвитку матеріально-технічної бази,

стимулювання конкуренції на ринку, підвищення рівня життя у країні. Відтак розуміння сучасного стану і перешкод, що стримують залучення іноземних інвестицій є досить актуальним практичним завданням на даний час.

Прямі іноземні інвестиції — найбільш бажана форма капіталовкладень для економік, що розвиваються, оскільки дозволяє реалізовувати великі проекти; крім того в країну надходять нові технології, нові практики корпоративного управління, тощо. На рис. 1 наведено сучасний стан вкладення іноземних інвестицій в економіку України за 2010 – 2018 рр.

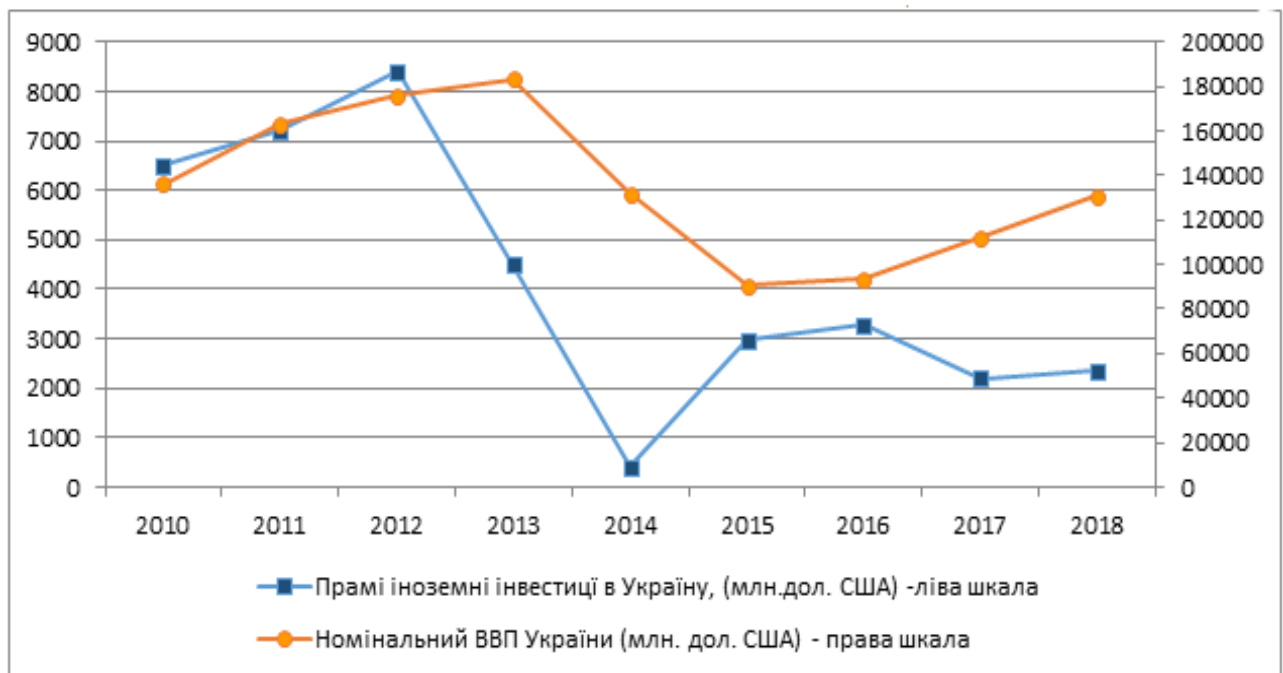

Рис. 1 Прямі іноземні інвестиції та ВВП України за 2010-2018 рр.

Джерело: складено автором за даними [1]

Проаналізувавши данні Рис. 1 підкреслимо, що значне падіння рівня іноземних інвестицій відбулось у 2014 р. (разом з падінням ВВП), це було зумовлено політичною та економічною ситуацією в країні та початком військової агресії; і до тепер обсяги залучення інвестицій не можуть вийти на докризовий рівень, а для забезпечення розвитку економіки вони повинні перевищувати його.

Провівши аналіз структури надходжень іноземних інвестицій виявлено негативну тенденцію, що пов'язана зі спрямуванням інвестицій у ті сфери економіки України, які є достатньо розвинутими і стабільними й недоотримання іноземних інвестицій іншими сферами господарювання, які вкрай їх потребують. Так, провідними сферами економічної діяльності за обсягами освоєння капітальних інвестицій на початок 2018 р. були; промисловість – 33,1%; будівництво – 12,3%; сільське, лісове та рибне господарство – 14,0 %; інформація та телекомунікації – 4,1%; оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів – 7,0%; транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 8,7%; державне управління й оборона, обов'язкове соціальне страхування – 7,4% [2]. На наш погляд іноземні інвестиції повинні спрямовуватись в ІТ сферу України, яка є однією із найголовніших і перспективніших у 21 столітті, вона в подальшому може давати значні прибутки і підвищення наукового потенціалу країни.

За даними Державної служби статистики за січень-червень 2019 р., найбільші країни інвестори в Україну є: Кіпр (9,5 млрд. дол.), Нідерланди (7,1 млрд. дол.), Велика Британія (2,1 млрд. дол.), Німеччина (1,7 млрд. дол.), Віргінські острови (1млрд. дол.) [3]. І тут також виявлено проблему, оскільки Кіпр та Британські Віргінські острови є офшорними зонами (тобто ставки за ключовими податками там є дуже низькими). Через це дані країни є привабливими для олігархів і осіб, які прагнуть приховати свої доходи та уникнути сплати податків. Найчастіше, кошти, які виводяться в офшори, повертаються назад в країну у вигляді інвестицій; відтак, зароблені незаконним чином кошти узаконюються в Україні. Отже, іноземні інвестиції в країну є недостатніми і значна їх частина є офшорними.

Як бачимо ситуація з іноземними інвестиціями потребує покращення, крім того інвестиційний процес в Україні гальмується низкою суб'єктивних і об'єктивних факторів, серед яких: політична й економічна нестабільність, часті зміни законодавства, повільні темпи приватизації, високий рівень корупції, недосконалість методичного забезпечення підготовки інвестиційних проектів,

відсутність практичного досвіду і слабо розвинена інфраструктура венчурних інвестицій та в цілому несприятливий інвестиційний клімат.

Системне вирішення цих проблем в майбутньому дасть фундамент до значного збільшення іноземних інвестицій та розвитку країни. Інвестиційний клімат як узагальнена характеристика сукупності соціальних, економічних, організаційних, правових, політичних, соціокультурних передумов зумовлює привабливість і доцільність інвестування в ту або іншу господарську систему [4]. Створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні є однією з найважливіших умов залучення інвестицій, отже доречним є:

- створення надійної правової основи для стимулювання і залучення приватних інвестицій в інститути розвитку;
- впровадження механізмів участі індивідуальних інвесторів в операціях на фінансовому ринку;
- підвищення прозорості процесу приватизації та розвиток системи корпоративного управління на підприємствах;
- розбудова національної фінансової системи в напрямку створення механізмів довгострокового інвестиційного кредитування, конкурсного розподілу державних інвестиційних ресурсів, ефективної концентрації заощаджень населення для фінансування цілей економічного розвитку;
- розвиток державно-приватного партнерства в підтримці інвестиційної та інноваційної діяльності;
- розробка регіональних планів підвищення інвестиційної привабливості областей з урахуванням особливостей їхнього ресурсного потенціалу.

Стимулювання надходження прямих іноземних інвестицій в економіку України повинно стати ключовим елементом державної політики в найближчі роки, це дозволить побудувати більш стабільну економіку та стати конкурентоспроможними на світовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Сайт Мінфін [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/>

2. Колєвато̀ва А.В. «Сучасний стан залучення іноземних інвестицій в економіку України» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/22-2018/200.pdf>

3. Державна служба статистики України. Офіційний сайт [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2018/zd/inv_zd/pi_ak_ks_reg_kv/pi_ak_ks_reg_kv_u/arh_pi_ak_ksvr_u.html

4. Дискіна А. А. Розробка основних підходів підвищення інвестиційного забезпечення промислового підприємства [Електронний ресурс] / А. А. Дискіна // Технологический аудит и резервы производства. - 2014. - № 5 / 3 (19). - С. 48-51.

УДК 336.64

Піскарьов А.С.,

студент 6-го курсу ФФ-602

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Угляренко О.М.,

к.е.н, доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Фінансовий аутсорсинг як інструмент управління фінансами акціонерного товариства

Менеджмент будь-якого підприємства намагається оптимізувати процеси управління як за рахунок власних ресурсів, так і зовнішніх. Одним з таких інструментів управління діяльністю підприємства є аутсорсинг. Фінансовий аутсорсинг (F&A Finance and Administration outsourcing) та інші інструменти змінюють роль і значимість фінансів в корпоративному управлінні, а також вдосконалюють систему підтримки фінансових рішень, що підвищують вартість компанії. Як і будь-який аутсорсинговий процес, він характеризується певними перевагами та недоліками.